

andre Tal, som lige ovenfor angive det Folketal, der var i hele Herning Kommune paa de tilsvarende Tidspunkter, vil ses, at Folketallet der er vokset vældigt stærkt — i 1870 var det 1,124, og det slutter med 6,592. Jeg kunde have Lyst til at gaa endnu lidt længere tilbage og nævne, at i 1860 var der 870 Mennesker i det samlede Sogn, i 1850: 700, i 1840: 594 og i 1801 kun 345 Indbyggere, altsaa i hele det samlede Herning Sogn, baade Land og By, som vi nu kalde det, altsaa det samme Sogn, som nu har et Folketal af 6,592. Jeg skønner ikke, at der er nogen Grund for mig til at optage Tingets Tid i nogen større Grad med Angivelse af flere Ting end dem, jeg har nævnt, og som man ogsaa kan læse sig til i Anmærkningerne. Herning er i flere Henseender fuldt ud købstadmæssig indrettet, den er det saaledes med Hensyn til Bygningsvæsen, Brandvæsen, Skolevæsen, saa at sige i alle Retninger.

Det hedder saa videre i Bemærkningerne til Lovforslaget: „Da der imellem Ringkøbing Amtsråd og Herning Sogneraad er opnaaet Enighed om Vilkaarene for Opløsningen af det hidtil mellem Amtskommunen og Sognekommunen bestaaende Fællesskab . . .“ og senere i de Bemærkninger, som ere knyttede til § 1: „Man har overvejet, hvorvidt den hele Kommune burde oprettes til Købstad, eller om der burde foretages en Deling af Kommunen, saaledes at de fra den bymæssige Del fjernestliggende Dele af Landsognet bevaredes som Landkommune“. Men det vender saa med, at man mener, at hele Herning Kommune bør oprettes til Købstad. Det er det Lovforslaget gaar ud paa, og det er det, som ogsaa jeg anbefaler. Men jeg ønsker at gøre opmærksom paa forskellige Forhold med Hensyn til de Forhandlinger, som have været førte indenfor Kommunen i Retning af, at den mindre Del af Landkommunen ønskede at udskille sig og staa som selvstændigt Landsogn ved Siden af den nye Købstad. En Del af Landsognet har hele Tiden næret Ønske i denne Retning, men da det i Begyndelsen var noget tvivlsomt, hvordan Grænsen for Byen skulde trækkes, have de staaet noget famlende overfor det. Selve Sogneraadet i Herning vilde i sin Tid have Bygrænsen trukket betydeligt snævrere, end den nu er foreslaaet, og da vilde der altsaa være blevet en betydelig større Del, som gik til Landsognet. Ministeriet mente derimod, at man burde sørge for, at den Del, der kom til at ligge

til Købstaden, blev af en saa stor Udstrækning, at der var rundelig Plads til Udvidelse, i alt Fald i en overskuelig Fremtid. Det antydede Herningholms Aa som Skellinie, og at den Nord for samme liggende Del af Herning Sogn blev henlagt til en af Nabokommunerne, Sunds eller Snedbjerg-Tjøring; men det ønskede de paagældende Beboere ikke, saa vilde de hellere blive sammen med Købstaden.

Men som sagt, i hvilken Retning Udskillelsen skulde gaa og paa hvilke Betingelser, kom ikke stærkt frem; man var noget famlende. Saa var Amtsrådet sammen med et Udvalg ude at se paa Forholdene; der blev foretaget Afstemning over, hvorvidt man skulde søge at faa Herning oprettet til Købstad paa Grundlag af, at hele Sognet forblev samlet, eller om man skulde søge det paa Grundlag af, at der blev udskilt et saakaldt Landsogn, som skulde omfatte Gullestrup Skolekreds. Uden i øvrigt at indlade mig nærmere paa det skal jeg gøre opmærksom paa, at den Afstemning, som blev afgørende, faldt med 7 Stemmer for det, som der her foreligger Forslag om, og 4 Stemmer imod. Men man kan se af Referaterne fra dette Møde, at der blandt dem, som stemte for det her foreliggende Forslag, har været flere, der have stemt under den Forudsætning, at det var en uafviselig Fordring fra Ministeriets Side, at der ikke maatte blive noget Landsogn, og derfor kunde de ligesaa godt først som sidst stemme for, at det hele skulde være sammen. En af de 7 siger saaledes: „Vi vide jo paa Forhaand, at Ministeriet ikke gaar med“. Et andet Medlem siger, at han saa helst Oprettelsen af en selvstændig Kommune, da Udgifterne vilde blive store, hvis Distriktet gik sammen med Herning. Og en tredje stemte paa Grundlag af en Udtalelse, der lød paa, at han nok troede, at vedkommende Kommune kunde klare sig, men den kunde muligvis blive et Skattely, og han føjede til Slutning til, at naar de alligevel ikke kunde faa Ministeriets Sanktion, vilde han stemme med Flertallet.

Det er altsaa paa Grundlag af denne Afstemning, at det foreliggende Lovforslag er bygget. Alt fornødent med Hensyn til Udskillelsen fra Amtet o. s. v. er iagttaget og er i den fuldstændigste Orden; derfor mener jeg, at man ikke bør lægge dette Lovforslag Sten i Vejen, men tværtimod maa ønske det fremmet, som det foreligger. Men paa den anden Side mener jeg,